

Engelien Beker is borstkankerpatiënt en medelid van het patiëntenpanel van het Oncologiecentrum. Zij schrijft maandelijks een column. Uw ervaringen en reacties zijn van harte welkom en kunnen worden geplaatst op de website van het Oncologiecentrum: oncologiecentrum@mumc.nl

Buddy

Na mijn borstampuatie, acht jaar geleden, bleken er tumorcellen in mijn botten te zitten. Ik zal niet genezen. Maar als de ziekte met medicijnen (een beetje) onder controle kan blijven zult u mij niet horen klagen. Toch, sinds deze diagnose reageer ik laconieker op de verhalen van patiënten in mijn omgeving. Zij kan tenminste nog beter worden, denk ik dan. Net zoals ik op mijn beurt denk dat het met mij wel meevalt als ik iemand ontmoet die er slechter aan toe is. Rare gedachten zijn het. Alsof het gevoel van ziek zijn afhankelijk is van de ernst van de aandoeningen van een ander. Ik ontmoet deze mensen zelden persoonlijk, maar blijf met deze gedachten een beetje op mijn eigen eilandje zitten. Hoeveel van die eilandjes zullen er bestaan? Moeten we er niet met z'n allen vanaf springen en contact maken met elkaar? Kunnen wij, patiënten, niet veel meer van elkaar leren dan we nu doen? In het patiënten panel van het Oncologiecentrum, waar ik deel van uitmaak, loopt nu een discussie over buddy's. Wij denken dat menig alleenstaande patiënt, of patiënten die hun man/vrouw/kind willen ontzien, liever in gezelschap van een lotgenoot naar het Oncologiecentrum gaat. Een betrokken ervaringsdeskundige die voor het bezoek aan de oncoloog samen met je een vragenlijstje maakt, die je tijdens het gesprek bij de les houdt en ook na afloop nog even alle antwoorden met je doorneemt. Nu schiet er nog vaak een vraag door je hoofd als je net buiten staat. Daar wil je je arts niet meteen weer mee lastig vallen. Het moet een persoon zijn die afstand kan houden, maar zou het niet fijn zijn als je deze persoon ook (af en toe) kunt bellen op momenten dat je het even niet ziet zitten? En dat die iemand de tijd neemt om te luisteren naar jouw verhaal en je een stap verder op weg helpt dankzij zijn of haar eigen ervaringen?

Of en hoe het panel deze zaken voor elkaar moet krijgen, daar loopt de discussie nog wel even over door. Maar wat vindt u? Zou het u meer op uw gemak stellen, zou u zich gesteund weten, of dopt u liefst uw eigen boontjes? Laat wat van u horen.

EB

NB: Wilt u reageren op deze column? Mail dan naar oncologiecentrum@mumc.nl

